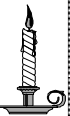
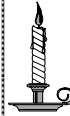

בס"ד יא' אלול ה'תשע"ז

הדלקת נרות - 18:46
צאת השבת - 19:35
רבנו תם - 20:22

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 880

@ ביום שני יג' אלול, הילולת ר' יוסף חיים (הבן איש חי) זיע"א.
@ סוף זמן ברכת הלבנה יום שלישי כל הלילה.
@ ניתן להקדיש השיעור בלויין לרפואה, פרנסה טובה, ברכה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לע"י יקיריכם.

אברהם יגל

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטירין: "רני עקרה"
(ישעיה נדי)

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפסדה

פרשת כי-תצא

עליוני ימי הדין

כתוב "עלה אלקים בתרועה ה' בקול שופר". ידוע ששם ה' היא מדת רחמים, ושם אלוקים הוא מדת הדין, וזה הפירוש "עלה אלוקים" דהיינו מידת הדין שמתהפכת ע"י השופר לה' שזה מדת הרחמים.
"לולא" אותיות **אלול**, כתוב "לולא האמנתי לראות בטוב ה'" **צריכים להתחזק באמונה**.
צדקה בגימטריא 199, רמז למה שאמרו חז"ל שמי שיש לו מאתיים זוז אינו נקרא עני.
לשון הרמב"ם על ענין שופר "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם".

אומרים שהרבי מברדיטשוב התבטא אחרי התקיעות, אנחנו תקענו 200 תקיעות בשני ימים, ואנו מבקשים מהקב"ה רק תקיעה אחת, **והיא שופרו של משיח שיתגלה במהרה בימינו אמן**.

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתהם ממצרים אשר קרך בדרך"

מהו הקשר בין פרשת עמלק לימים אלול? "זכור את", 'את' ראשי תיבות **אלול תשרי**, לרמזו שחלק מההכנות בימי אלול הם לראש חודש תשרי (ראש השנה), אשר בחודש זה מלך במשפט יעמיד ארץ ביום הדין הנורא. בימים הללו צריכים לזכור את מה שעמלק רצה לעשות - לצנן את האמבטיה, להוריד את המורל והפחד מהקדוש ברוך הוא. זהו הקשר בין עמלק לחודש הרחמים והסליחות - כעת בחודש זה עלינו להתמלא פחד ואימה מבורא עולם, **לתקן מעשינו ולשוב אל ה'...**

"ובכתה את אביה ואת אביה ירח ימים"
בכתובה כותבים את התאריך "יום... לחודש", ואילו בגט כותבים "יום... לירח" - לפי שקידושין נאמר בתורה: "כי יקח איש אשה חושה", ויאה כאן לשון **חודש**, ואילו לגבי גרושין נאמר: "גרש ירחים", ויאה כאן לשון **ירח**.

פינת הניבים והפתגמים

לעג לרש = פגיעה בקבדו של חסר יכולת, העלבת אדם נחות.

דוגמה: תשלום דמי נסיעות ודמי שיחות טלפון למורים הנם בבחינת לעג לרש.

מקור: לעג לרש חרף עשהו, שמה לאיד לא יקח (משלי יז, ה).

נהנים מהעלון?
אוהבים לקרוא בו: תרמו
השנה את פדיון הכפרות לחיזוק

מענייני הפרשה:

← דין שבוייה נכרית הנישאת לאיש.
← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקן, מעקה, איסור כילאים ושעטנ, מצוות ציצית.
← דיני צניעות וטהרת המשפחה.

"כי יהיה באיש חטא משפט מות"
יש אומרים אם תרצה שלא יהיה עונש מות "והומת".
תמית עצמך בתורה, כמו שאמרו חז"ל אין התורה נקנית אלא במי שממית עצמו עליה, שמוותר על תאוות העולם הזה.

"כי יקח איש אשה" (כ"ב י"ג)
על המנהג לקדש אשה בטבעת נאמר בהגהות רמ"א על שולחן ערוך (אבן העזר סימן כ"ז): נוהגים לקדש בטבעת ויש לזה טעם בתיקוני הזוהר, הסיבה שאין טבעת הנישואים משובצת באבן יקרה היא, פן תשים הכלה את עינה באבן ותמצא לאחר מכן שאינה יקרה כלל, ויוטל ספק בקידושין.

"ויתד תהיה לך על אזנך"
אומרים בעלי המוסר: "ויתד" זה האצבעות, "אזנך" הם האזניים, **שצריך לתת את האצבעות באזניים** כששומעים לשון הרע או דברים לא טובים אחרים.

"וראית בשיביה אשת יפת תואר וחשקת בה... והיה אם לא הפגית בה"

החילוק שבין "חשק" ובין "חפץ" הוא כזה: "חשק" פירושו: התלקחות רגעית של התאוה, של הרגש.
"חפץ" פירושו: רצון המבוסס על השכל ושיקול-הדעת. לפיכך אמרה תורה, שלאחר שתיקה אותה ותשקוט את חשק הרגעי, או אז יתברר לך כי מלכתחילה לא היה לך כל "חפץ" אליה, כי אם רק "חשק" בלבד.

"שילח תשלח את האב"

רש"י מפרש הקשר שאם קיימת מצוות שילוח הקן יהיה לך בית חדש ותקיים מצות מעקה ואח"כ יהיו לך שדות וכרמים ובגדים נאים. חז"ל אומרים אם אתה רוצה שתתקיים בידך העשירות תתן צדקה ר"ת **מעק"ה** = מתנות עניים קיום העושר.

"ועשית מעקה ללגך..." **מעקה"ה** = הרהורי עבירה קשים מעבירה. מוחו של אדם, נקרא "גג". עליד לשמור על מוחך מפני הירהורי עבירה. (תולדות אדם)

הסירו מכשול מדרכי עמי!

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"וַיֵּתֶן לָהּ סֵפֶר כְּרִיתוּת" (כד, א)

מובא בשם הגר"א, שמה שנתקבל לקרוא לספר כריתות בשם **"גט"**, הוא משום שאותיות **ג**ימ"ל ו**ט**י"ת הן שתי אותיות שאינן נמצאות זו ליד זו בשום מקום בתנ"ך כולו. הגר"ח קנייבסקי מקשה על כך, שישנם כמה צירופי אותיות נוספים שאינם מצויים בתנ"ך כולו, כגון האותיות **ג**ימ"ל ו**ק**ו"ף. ותיירץ, שמכל מקום, מבין האותיות בעלות המאפיין הנ"ל, **ג**ימ"ל ו**ט**י"ת הן הראשונות. כך מתרץ הגר"ח קנייבסקי בדעת הגר"א, אך מעצמו הוא מסביר את המילה **"גט"** באופן אחר - **"גט"** מורכב מהאות **ג**ימ"ל ומהאות **ט**י"ת. והנה, בסדר האלף בית, האות **ג**ימל מפרידה בין האות **ב** לאות **ד**, והאות **ט** מפרידה בין האות **ח** לאות **י**. אם נצרף את האותיות המופרדות הנ"ל (**ב**, **ד**, **ח**, **י**), עולה בידינו המילה **"ביחד"**. נמצא שגימ"ל ו**ט**י"ת הן למעשה האותיות ה"מפרידות" את ה"ביחד", ולכן המילה **"גט"** משמשת ככינוי לשטר הגירושין. (בשם ספר יין מלכות)

"בניד כשחילי זתים" - חינוך

חזרה לבית הספר

הכינו את הילד לפני המעבר - ילדים עוברים לאורך חייהם מעברים שנים: כניסה לגן, כניסה לבית ספר, לידה של אח או מעבר דירה. תחילת שנת הלימודים היא תקופת מעבר מאוד רצינית בחיי הילדים, ולכן במצבים כאלה כדאי להכין אותם מראש באמצעות שיחה והסבר על השינוי שהולך להתרחש בחייו. הסבירו לילד שהוא עומד ללכת לתלמוד תורה חדש, ואולי יהיו שם חברים שהוא מכיר אבל שהוא גם יכיר המון חברים חדשים. שהוא ילמד שם דברים חדשים ושיהיו לו מורים חדשים. אל תאריכו בהסברים, אבל תענו על שאלות אם יש לו. ההכנה לא מבטלת את האפשרות שהמעבר ייצור משבר כלשהו בחיי הילד. יש ילדים שונים בדיוק כמו שיש מבוגרים שונים, הקליטה שלו תלויה בגורמים שונים שייקבעו אם ההסתגלות שלו תהיה מהירה או איטית. חשוב להבין כי לכל ילד הקצב האישי שלו, וזה לא משהו שאנחנו יכולים לשלוט בו.

אל תמשכו את הפרידה ואל תראו לילד שגם לכם זה קשה - הילד מבין אחרי היום הראשון והשני שעוד מעט נעזוב אותו ונלך.

ארגון "אברהם יגל"

מזמין את הציבור לשיעורו בליווי של הראשלי"צ

הרה"ג **יצחק יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"**

רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת **בשעה 22:30** ואמירת סליחות עם החזן והפייטן **ר' משה חבושה** השידור יוקרן על מסך ענק

מתקיימת **סעודה רביעית כשרה למהדרין**. (בחסות מאפיית בית הלחם בהנהלת אבי מוסאי הי"ו).

ברכה והצלחה

לאורן ואפרת פינטי על הסיוע לזיכוי הרבים שיבוכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות

מרכות ואיחולים אֶפְרַיִם

לפנחס ומירב מוסאי בהגיע הבן אליה למצוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ותזכו בחופתו וברכה והצלחה לשלמה ושרה לארי ולמשפחת מוסאי

ברכה והצלחה

למשה וישלמה דורון על הסיוע לזיכוי הרבים שיבוכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות

כל הישועות והברכות

לישיעיה ודליה נסימי שתזמו לסעודה הרביעית בליווי זכות השעור בליווי וזכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם ולרפואת דליה בת גורגיה

מרכות ואיחולים אֶפְרַיִם

למיכאל ורחלי יעקובי לרגל הולדת הבן נ"י. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובבשריות. וברכה והצלחה לרב משה ואילנה סרב ולחליה וישלמה יעקובי

מרכות ואיחולים אֶפְרַיִם

לכל הנשים הצדקניות נסיעה לקבר רחל ולסליחות **בכותל המערבי** תתקיים א"ה ביום שני כ' אלול (11-9-17) פרטים : ורד 053-4109549

מרכות ואיחולים אֶפְרַיִם

לאליה ורבי' אברהם לרגל הולדת הבת יהי'ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לניצח אברהם ולזאב ורבקה חפץ

מזל טוב ואיחולים לבנינים

אליה ושרה ביליה הי"ו יהודה וזל' ברוס הי"ו לנישואי אלי עם לינזי יהי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויוזו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

ברכה והצלחה

לאפרים ושלמה דויד שיבוכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה

למשה וטובה שימאי על הסיוע לזיכוי הרבים שיבוכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה וזיווגים הוגנים לילדיהם ולהבדיל לעני הצדקת **מרים כימאי** בת שרה ז"ל

כל הציבור מוזמן

לבית הכנסת **"אוהל מועד"** הנשיאים 3, יבנה **לסליחות ופיוטים** בשעה 04:45 תפילת שחרית בשעה 05:45

למשפחת כלימי היקרה

משותפים בצערם במות הצנועה והענוה **סנילית סמדר** ז"ל מן השמיים תנוחומו ושלא ידעו עוד צער

לע"נ הצנוע והענו

מתי (מעוקב) **כלבון** בן יפה שתחיה השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

למשפחת כימאי היקרה

משותפים בצערם במות הצנועה והענוה **מרים** בת שרה ז"ל מן השמיים תנוחומו ושלא ידעו עוד צער

לע"נ הצנוע והענו

חנה דוד-זדה בן יוסף ז"ל בשבת יא' אלול פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום זמבזדך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם :-

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל באבאי באבאי בן מרדכי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו לאה אלעזר בת חנה מנב"ת

לע"נ ז"ל - נשיאות :

הרב ישעיהו מהצרי ז"ל בן יוסף הי"ו לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה שמואל עזרא נאמן בן חנוס ז"ל שמואל אברהם בן גולשן ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל נפתלי דהן בן רבקה ז"ל סולימן ישעיה בן מרדכי ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

אל תעש תפילתך קבע-סגולה לילדים חכמים

א. בימים אלו שהם ימי הרחמים והסליחות, מחוייב כל אדם לפשפש במעשיו לשוב אל קונו. ומכלל ההתחזקות המוטלת על רוב בני אדם, היא בענין עבודת התפילה, שתהיה כראוי, שישמע ה' את תפילתו להשיבו אליו, לקבל את תשובתו, ושיחדש עליו שנה טובה ומבורכת.

ב. בגמרא במסכת מועד קטן (כח.) אמרו, בני חיי ומזוני (בנים, חיים, ומזונות, כלומר פרנסה), לא בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא. כלומר, יתכן אדם שהוא עובד את ה' כראוי, ואף על פי כן יהיה עני, או שלא יהיו לו בנים, או שלא יזכה לאריכות ימים. זאת משום שמזלו של אותו אדם כך. לכאורה מבואר שלא יועילו התפילות לאדם בענינים אלו, משום שאם מזלו לא אותו אדם מטבע ברייתו כך הוא שיהיה עני, מה תועיל התפילה לשנות את רוע מזלו?

ג. מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל, כתב בזה, דמכל מקום על ידי תפילה אין ספק שיוכל אדם לשנות הכל, אפילו את מזלו. וסמך לדבר מן הפסוקים, ”ועבדתם את ה' אלהיכם”, זו תפילה. (כמו שאמרו בתענית ב. איוז היא עבודה שבלב, זו תפילה), ואחר כך נאמר, ”ובירך את לחמך ואת מימך”, אלו מזונות, ”לא תהיה משכלה ועקרה בביתך”, אלו בנים, ”את מספר חייך אמלא”, הרי אריכות ימים. ואם כן על ידי תפילה יוכל אדם לשנות את רוע מזלו.

ד. זאת בתנאי, **שתהיה התפילה בכוונה מלאה**. ובפרט תפילה שאחרי לימוד תורה, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש (פרשת פנחס), ”בא וראה, כל הבריות שבעולם לפני שנתנה התורה, היו תלויים במזל, ובכלל זה בני חיי ומזוני, אבל אחר שניתנה תורה לעם ישראל, הוציאם ה' משלטון הכוכבים והמזלות, וזאת למדנו מאברהם אבינו, שראה במזלו שעתיד שלא יהיו לו בנים, והקדוש ברוך הוא אמר לו, צא מאיצטגינות שלך, כלומר, אל תתייחס לדברים אלו, כי על ידי תורה ותפילה משתנה מזלו הרע של האדם.

ה. מלבד ענין הכוונה בתפלה, צריך שתהיה התפילה בלב נשבר, וכמו שנאמר: ”לב נשבר ונדכא, אלהים לא תבזה”. כי הקדוש ברוך הוא שומע ביותר תפלת הנאנקים ומתפללים בכל לבם לפניו. ואמרו רבותינו, אפילו כל השערים ננעלו, **שערי דמעה לא ננעלו**. ואם לא יוכל אדם לבכות בתפלתו מאיזו סיבה, כתב מרן החיד”א, שיוכל על כל פנים להתפלל בלב נשבר בקול בכי, שגם בתפלה כזו יש מעלה קרובה לתפלה בדמעות ממש. וכן היה מרן זצ”ל רגיל להוסיף על זה, שהתפלה בקול בכי נשמעת לפני ה' יתברך אפילו בלי שיבכה האדם בדמעות ממש, כמו שנאמר ”כִּי שָׁמַע ה' קוֹל בְּכִי”.

ו. ידע כל אדם, כי כל מה שיוכל לעשות ולפעול בכל מיני השתדלות שבעולם, **כל זה אינו שוה כנגד תפלות הבאות מעומק הלב**. ובעינינו ראינו, יהודי יקר מעיר תל אביב, שהיה דר בשכונה מלאה בכל מיני תאוות העולם, וכל ילדיהם של שכניו, שהיו מהם יהודים יראי שמים, יצאו לתרבות רעה, משום שלא עמדו בנסיגות המצויים בשכונתם. מה עשה אותו יהודי? היה מתפלל לפני ה' יתברך בדמעות שליש, יום יום, עוד מזמן שילדיו היו קטנים, וזכה שבאמת נתקבלו תפילותיו, וכל בניו יצאו למודי ה', תלמידי חכמים ממש, ובנותיו זכו אף הן לצאת צנועות וחכמניות, ונישאו לתלמידי חכמים, והקימו דור ישרים מבורך. ותמיד אומר אותו יהודי, כי ילדיו יצאו מוצלחים, אך ורק בזכות, שלא התעצל בתפילותיו, ועוד מזמן שהסכנה לא היתה נראית באופק, היה מתחנך ומתפלל כל יום בערגה ובחשק רב, שיזכה ה' יתברך לרוות נחת מילדיו, שיהיו כולם יראי שמים. ישמע החכם ויוסף לכת.

הידעת? סיפור מההפטר

הפטר פרשת כי-תצא: ישעיה נבי' – ”רני עקרה”

שבת חמישית משבע דנחמא

בהמשך להפטרות שקראנו על הדו שיח בין הקב”ה לכנסת ישראל, ה' מנחם את עם ישראל בהבטחה שלא יעזוב אותם בגלות שנאמר ”דירשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב” (נה' ו') פירוש: שה' תמיד קרוב, גם בגלות השכינה שורה עמכם, והתנאי שתדרשו את ה'. העם ממאנים להתנחם כי רוצים גאולה.

בהפטרותו הנביא ישעיהו מתנבא באופן שבו תתקיים הגאולה לעם ישראל. הנביא קורא לציון, המשוּלה לעקרה שאינה יכולה ללדת, לאלמנה, לגרושה שבעלה עזבה, לשוממה, להתחיל לשמוח: ”רני עקרה לא ילדה, פצחי רינה וצהל... כי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך ה' ואשת נעורים כי תמאס אמר אלוהיך”. הנביא משתמש בתוך נבואתו בלשונות שמחה: רני, פצחי רנה, צהלי, וקובע שיש מקום לשמחה: ”כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר ה'”, ”כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד”. ”ברגע קטון עזבתך וברחמים גדולים אקבצך”. ”בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך, ובחסד עולם רחמתיך, אמר גואלך ה'”.

ההפטרות מתארת את איחוד המשפחה. הקב”ה מחזיר, כביכול את גרושתו, את אשת הנעורים שמאס בה לרגע, הבנים מתקבצים הביתה, אל האוהל, עד שהמקום יהיה צר ויהיה צורך להרחיב את האהל: ”הרחיבי מקום אהלך, ויריעות משכנותיך יטו, אל תחשכי”. בגמרא במסכת ברכות דף י' מסופר על צדוקי ששאל את ברוריה איך יתכן שהעקרה תישמש שאין לה ילדים ככתוב ”רני עקרה לא ילדה”? ענתה לו: שוטה, תמשיך לקרוא את סוף הפסוק ”כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר ה'”. פרוש: ”רָנִי” כנסת ישראל שדומה לאשה שלא ילדה בנים, לִינְהֵם. כי בעולם הזה קיבלו את עונשם וזה הגלות. ”עקרה” משלון שנעקרה מביתה בגלל חטאיה ובגאולה ”הרחיבי מקום אוהלך”.

בהפטרותו אנו מוצאים גם קשר לפרשתנו: הפרשה פותחת באשת יפת תואר, וכן בשתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה, וגם בנן סורר ומורה. ובהמשך מדובר בבניית בית חדש, ופרשת מוציא שם רע שאף היא עניינה מערכת היחסים בין איש לאשתו. וכן פרשת כתיבת ספר כריתות, בו משלח האיש את אשתו, ועניין המחזיר גרושתו. כל אלה ועוד הן פרשיות הנוגעות אל המשפחה. בהפטרות רוב הדימויים לקוחים מעולם המשפחה. ציון משולה לאשה עקרה שלא ילדה, לעתים לאלמנה לעתים היא מדומה לגרושה שבעל נעוריה עזבה. בסוף הפטרותנו מבטיח ה' שכמו שאני עומד בהבטחתי שלא להביא עוד מבול לעולם כך בגאולה אני מבטיח שלא הגלה אתכם מעל אדמותיכם לעולם. ”כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מִצֶּבֶר מִי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומִגֶּזֶר בָּךְ”.

(בברכת השם ובציפייה לגאולה ג.פ.)

חסדה של החסידה

מאז שרפי זכר את עצמו הוא אהב בעלי חיים. כבר בגיל שנתיים וחצי כשאביו קנה דג זהב קטן, ורפי הקטן טיפל בו במסירות, הוריו הבינו שבנם הפעוט אוהב בעלי חיים. הוא דאג להאכיל אותו מידי יום, והיה יושב שעות ארוכות ומתבונן בדג השוחה מצד לצד בקערת הזכוכית המבריקה. עם השנים החל לגדל בעלי חיים שונים. ככל שגדל רפי עצמו כך גדלה אהבתו לבעלי החיים, והיה נדמה שהם מעריכים זאת וגם מחזירים לו אהבה. לפעמים היה נראה לרפי שהוא מסתדר עם הולכי הארבע יותר מאשר עם החברים שלצדו. אבל מכיוון שסוף סוף הוא 'בן אדם', הוא למד גם להסתדר עם חבריו על אף שזה לא היה קל עבורו. דבר אחד בכל זאת העיב על יחסי החברות של רפי. הוא לא היה מוכן לוותר על שום דבר ששייך לו בשום אופן. לא לאחיו ולא לחבריו, "מה ששלי - שייך לי!" נהג לומר, והדבר לא הוסיף לו נקודות זכות כלפי הסובבים. במשך שנים ניסו הוריו ומוריו להסביר לו שאי אפשר להיות כך, אבל הוא אטם את אזניו מלשמוע, וכשחבריו סנטו בו על כך שהוא אנוכי, התרחק מחברתם ומצא מפלט אצל חבריו האחרים - הארנבות והשפנים, 'הם אף פעם לא מעירים לי...' חשב רפי לעצמו והמשיך בהתנהגותו האנוכית. הימים והשנים חלפו והילד רפי הפך לנער בוגר ואחראי, אך עדיין 'משתדל' לשמור על מה ששייך לו, בלי להתחלק 'חלילה' עם חבריו. היה זה טבעי שרפי יצטרף ללימודי הזואולוגיה וחקר החי, ואכן הוא נרשם לאוניברסיטה למסלול שכל כך אהב. הלימודים היו מעניינים ומפרכים, אבל רפי התפעל בכל פעם מחדש מהסדר המופתי ששולט בטבע, שבו כל בעל חי מקבל את מקומו הראוי לו ואת מזונו. הוא התקדם והשתלם בלימודים הקשים על אף שרבים מחבריו פרשו באמצע הדרך, היה כבר קרוב מאד לקבלת התואר הנכסף. היה זה ממש בסוף סמסטר הקיץ. ד"ר ברקו שליווה אותם בהרצאותיו במשך כל תקופת הלימודים הודיע לכיתת הסטודנטים לזואולוגיה שבשבוע הבא תהיה הרצאת חוץ מיוחדת שהשתתפות בה אינה חובה. רוב התלמידים לא תכננו להגיע, אבל רפי החליט שלא לוותר על ההזדמנות. הד"ר המבוגר היה אדם מעניין וחכם, ורפי חשב שרק טוב יכול לצמוח לו מסיום שכזה. שבוע חלף ויום ההרצאה הגיע. רפי ועוד מספר סטודנטים הגיעו אל מקום המפגש שנקבע. זו הייתה חורשת יער ענקית בקצה העיר, והד"ר הנכבד כבר המתין להם שם.

"עד היום למדנו רבות על בעלי החיים, על אורח חייהם ועל הסביבה שהם חיים בה", פתח ד"ר ברקו את דבריו, "היום נראה את השגחתו של הקב"ה על כל בריותיו ונסה ללמוד גם מספר דברים שבעלי החיים מלמדים אותנו". ד"ר ברקו נכנס לחורשה עם תלמידיו. היה נדמה שהוא מכיר כל אבן בחורשת הענק, והם צעדו אחריו פנימה בביטחון. ד"ר ברקו עצר והורה להם להתיישב על מספר סלעים שהיו פזורים שם. הסטודנטים התיישבו והמתינו למוצא פיו. ד"ר ברקו הוציא מתיקו גוש גדול של גבינה עטוף היטב, הסיר את העטיפה וזרק את גוש הגבינה ליד אחד העצים. "עכשיו נצטרך להיות בשקט", הורה

לקבוצת הסטודנטים שהמתנה בדממה. חלפו מספר דקות ורחש נשמע בין השיחים. היה זה עכבר גדול שהריח את ריח הגבינה והחל לנגוס בה ברעבתנות. לאחר שסיים העכבר את סעודתו הוא נעלם בין השיחים, המוני עכברים שכאלו חיכו שמישהו יעיק אותם והחלו לנגוס במרץ בגוש הגבינה שלאט לאט הפך לקטן יותר ויותר. 'ראיתם את זה?' שאל הד"ר את חברי הקבוצה שהנהנו בראשם בפליאה, אבל לא ממש הבינו מה הוא רוצה מהם, אבל המשיכו אחריו בסיור. הם המשיכו ללכת במעבה החורשה והתיישבו מתחת למספר עצי ענק שהצלו על חלקת אדמה קטנה. 'ששש...' היסה ד"ר מרקו את חברות הסטודנטים הרעשנית, והם אכן נשמעו לו וניסו לשמור על דממה. הם המתינו שעה ארוכה למרות שלא ידעו למה הם ממתינים, כשלפתע הבחינו בענן לבן מעליהם. זו הייתה להקת חסידות ענקית שעצרה למנוחה קלה בחורשה השקטה. אחת החסידות אחזה בפייה גוש ענק שהם לא הצליחו לזהות מהו, והורידה אותו אל האדמה. החסידות הרבות שמסביבה עטו על האוכל ונגסו בו בכל המרץ. 'ראיתם את זה?' שאל גם כאן הדוקטור. אבל חלק מהסטודנטים כבר תהו בקול 'מה הוא רוצה מאתנו?' הם המשיכו בדרכם עוד מספר מטרים והתיישבו בחצי גורן עגולה. 'אתם בוודאי תמהים לשם מה סחבתי אתכם עד לכאן, אבל תדעו לכם שהיום למדנו על החיים עצמם - לא רק על בעלי החיים'. והיה נדמה לרפי שהוא מביט דווקא לעברו. "ראינו בהתחלה את העכבר שדאג לחבריו לארוחה מזינה, וגם את החסידה המאכילה את חברותיה. אבל נראה שיש כאן חוסר צדק משווע. בניגוד לחסידה המקבלת בצדק דמות של יצור לבן וטהור, ששמה מעיד על החסד שהיא עושה, העכבר הוא היצור השנוא ביותר על עקרות הבית, ומנסים להשמיד אותו בכל הזדמנות. מדוע זה כך?" הסטודנטים הביטו בסקרנות בד"ר ברקו והמתינו לתשובה. "התשובה היא" אמר ד"ר מרקו בפנים מחויכות, "עכבר מזמין את חבריו לאכול מסעודה שאינה שייכת לו, וזה רק אחרי שסיים בשקט להשביע את רעבונו ולכן אינו ראוי להיקרא בעל חסד, והוא קנה בצדק את מקומו כנרדף לדיראון עולם. אבל החסידה נותנת לחברותיה ליהנות מלחמָה שְׁלָה. זהו חסד אמיתי, חסדה של החסידה".

רפי שמע את הדברים והרגיש שהם מחלחלים לתוך לבו פנימה, הוא שמח שלאחר שלמד כל כך הרבה על בעלי החיים האהובים עליו, הוא למד מהם את השיעור החשוב ביותר... מעשיו של בורא עולם ודאגתו לכל היקום במסירות עד אין קץ.

מאחורי האיסור שלא לאכול בעלי חיים מסוימים עומדת הסיבה שטבעם של בעלי החיים הללו אינו הגון וישר, ועלול הבשר הנאכל להשפיע לרעה על אופיו והתנהגותו של האדם, ולהפוך אותו לפחות מוסרי וערכי, ולכן במיוחד בימים הללו של חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות שצריך כל אדם לפשפש במעשיו וזהו זמן של התבוננות עצמית, לימוד והכנה לקראת הימים הנוראיים. מקובל לומר שבניגוד לשאר השנה בה המלך (האל) נמצא בארמון, באלול: "המלך בשדה", כלומר קרוב וגיש לעם.